

Nr 117

Av herr **Rimås m. fl.**, om åtgärder mot pornografi.

(Lika lydande med motion nr 96 i Första kammaren)

Stockholm den 22 januari 1969

Sigvard Rimås (fp)

Karl-Erik Eriksson (fp)
i Arvika

Rolf Sellgren (fp)

Nr 118

Av herr **Hermansson m. fl.**, om anslag till Sydvietnams Nationella Befrielsefront och Demokratiska Republiken Vietnam.

(Lika lydande med motion nr 99 i Första kammaren)

Förenta staternas anfallskrig mot Vietnam har åstadkommit en fruktansvärd förstörelse av människor, djur och materiella ting. Några fullständiga uppgifter finns inte om uppfattningen av denna ödeläggelse, men enskilda rapporter har redan gett en skakande bild. I »Rapport om Förenta staternas förstärkta angrepp mot Nordvietnam efter den 31 mars 1968» av Peter Weiss och Gunilla Palmstierna, som behandlar utvecklingen under första hälften av 1968, sägs i en sammanfattning:

Av de i rapporten återgivna uppgifterna framgår att USA:s angrepp mot DRV efter den 31 mars har fördubblats med avseende på antalet flyg- och artilleriangrepp. Styrkan i angreppen mot provinserna Quang Binh, Ha Tinh och Nghe An samt området Vinh Linh har fördubblats.

Dessa angrepp är av förintelsekaraktär. De är i sin utsträckning och till sin avsikt att beteckna som folkmord.

Angreppen riktas mot de människor som arbetar och bor i provinserna.

Angreppen riktas mot bostäder, sociala och kulturella inrättningar samt till största delen mot befolkningens husdjur och jordbruksproduktion.

Angreppen syftar till att utsläcka befolkningens ekonomiska, sociala och kulturella liv.

Vid våra resor genom DRV kunde vi konstatera att angrepp från USA:s flyg och flotta i första hand riktas mot bostäder, marknadsplatser, skolor, sjukhus, kooperativ, risfält, bevattningsanläggningar, fiskefartyg etc.

Redan före den 31 mars förstördes de flesta murade byggnader i DRV:s orter, även ovanför den 20:e breddgraden. Undantagna är Hanoi och Hai-phong vars centrala delar dock är svårt skadade. Efter den 31 mars 1968 har så gott som all bebyggelse i området söder om den 20:e breddgraden totalförstörts.

De murade byggnaderna i DRV uppfördes till största delen mellan 1954 och 1964. I de sönderslagna, utbrända och urblåsta husen i städer och byar kan man ofta på de resterande dörrposterna läsa byggnadsåret. Angreppen från USA:s flyg och flotta riktas mot den vietnamesiska socialismens framsteg.

Ständigt såg vi förstörda skolor, kommunalhus, vilohem, arbetarkvarter, sjukhus, barntädgårdar, spädbarnshem, verkstäder och industrier som uppförts under uppbyggnadsåren fram till USA:s angrepp 1964.

Den 1 november 1968 stoppades — i varje fall tills vidare de amerikanska flyg-, flott- och artilleribombardemangen mot Nordvietnam. I Sydvietnam fortsätter emellertid krigshandlingarna. Förenta staterna bedriver utrotningskrig mot det vietnamesiska folket. Detta riktas särskilt mot befolkningen i de av FNL kontrollerade områdena, d. v. s. 4/5 av Sydvietnams territorium. Växtlighet, boskap och människor förintas med användning av s. k. moderna stridsmedel.

Behovet av solidariskt stöd i form av materiella resurser är utomordentligt stort såväl i Nordvietnam som i FNL-områdena i Sydvietnam. Undertecknade motionärer har redan tidigare, senast vid 1968 års riksdag, föreslagit direkta anslag till Demokratiska Republiken Vietnam och till Sydvietnams Nationella Befrielsefront. Vederbörande utskott ansåg då att syftet med motionen kunde anses tillgodosett genom de uttalanden som efter motionens väckande gjorts från regeringens sida angående gemensamma nordiska biståndsinsatser till Vietnam. Vi har ingen invändning mot att sådana biståndsinsatser sker genom nordiskt samarbete. De förslag vi tidigare ställt och ställer i denna motion avser emellertid *omedelbara* insatser. De av regeringen aviserade planerna syftar däremot till efterkrigsbistånd. Sådant torde vara i hög grad nödvändigt, men det kan icke ersätta insatser som omedelbart göres. Det är framför allt *nu* som det vietnamesiska folket behöver solidariskt stöd. *Det synes oss icke finnas någon form av s. k. utvecklingsbistånd som för ögonblicket är mera angeläget än ett sådant direkt stöd till Vietnams folk.*

Solidariteten är alltid ömsesidig. Några av dess viktigaste uttrycksformer hör till det politiska och kulturella området. Genom att regeringen den 10 januari föreslagit att diplomatiska förbindelser upprättas mellan Sverige och Nordvietnam — varom krav såsom bekant upprepade gånger framställts i riksdagen — underlättas i hög grad utvecklandet av goda och allsidiga förbindelser mellan de svenska och vietnamesiska folken. I det brev som

utrikesminister Torsten Nilsson tillställde sin nordvietnamesiske kollega uttalades också förhoppningar om en gynnsam utveckling av dessa förbindelser. Från nordvietnamesisk sida har enligt uppgift uttryckts önskemål att få sända delegationer till Sverige för att studera industrin och skolväsendet.

Enligt vår uppfattning borde speciella åtgärder vidtas för att utveckla Sveriges förbindelser på alla områden — näringsliv, vetenskap, kultur, folkrörelser o. s. v. — med såväl Demokratiska Republiken Vietnam som Sydvietsnams Nationella Befrielsefront. På motsvarande sätt som en kartläggning av återuppbyggnadsbehoven i Vietnam skett borde en särskild undersökning genom regeringens försorg göras av möjligheterna att utveckla rika förbindelser mellan de svenska och vietnamesiska folken. I särskild motion göres hemställan om utvecklande av förbindelser på olika områden mellan de svenska och vietnamesiska folken.

Med hänvisning till det ovan anförda föreslår vi,

att riksdagen för materiellt stöd i olika former såsom förslagsanslag måtte anvisa

dels 50 miljoner kr. till Sydvietsnams Nationella Befrielsefront,

dels 50 miljoner kr. till Demokratiska Republiken Vietnam.

Stockholm den 22 januari 1969

C. H. Hermansson (vpk) Gunvor Ryding (vpk) Eivor Marklund (vpk)